

Sygn. akt V KZ 7/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **A. B.** oskarżonego z art. 286 § 1 kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 11 marca 2015 r.,
zażalenia oskarżonego
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKo [...],

p o s t a n o w i ł:
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 27 listopada 2014 r. nie stwierdził podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Ś. sygn. akt II K [...] dot. osk. A. B. Zażalenie na to postanowienie wniósł osk. A. B.. Zarządzeniem z dnia 13 listopada 2014 r., sygn. akt II AKo [...] przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia tego zażalenia. Tym samym zarządzeniem odmówiono także przyjęcia osobistego wniosku oskarżonego o wznowienie postępowania w w/w sprawie Sądu Rejonowego w Ś. oraz wniosku obrońcy oskarżonego o wznowienie przedmiotowego postępowania.

Wszystkie te decyzje przewodniczącego wydziału Sądu Apelacyjnego w [...] zaskarżył osk. A.B., domagając się ich uchylenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie osk. A. B. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek – nie mógł zostać uwzględniony. Podstawy merytoryczne i warunki formalne wznowienia postępowania karnego są określone w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Jednym z takich wymagań formalnych jest ograniczenie możliwości występowania z wnioskiem o wznowienie postępowania do osób posiadających status zawodowy wskazany w ustawie procesowej. Z tego też względu w pełni zasadna była odmowa przyjęcia osobistego wniosku osk. A. B. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Ś. sygn. akt II K [...].

Nie ulega też wątpliwości trafność decyzji odmawiającej przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 listopada 2014 r., w którym nie stwierdzono podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w w/w sprawie. Rozstrzygnięcie tego rodzaju nie należy bowiem do kręgu orzeczeń podlegających zaskarżeniu w tym trybie wymienionych w art. 547 § 1 k.p.k.

Natomiast wniosek obrońcy osk. A. B. o wznowienie postępowania w tejże sprawie, był dotknięty brakiem formalnym w postaci zaniechania określenia podstawy prawnej i wskazania przesłanki mającej uzasadniać wznowienie postępowania należącej do kręgu podstaw wznowienia przewidzianych w obowiązującej procedurze karnej. Pomimo stosownego wezwania autora wniosku do jego uzupełnienia, brak ten nie został dotychczas usunięty, co musiało doprowadzić do odmowy jego przyjęcia.

Żadna z tych okoliczności, które legły u podstaw zaskarżonego zarządzenia i zdeterminowały jego treść, nie została skutecznie podważona przez autora zażalenia. Wywody zaprezentowane w zażaleniu odnoszą się bowiem do kwestii związanych z wcześniejszym działaniem obrońcy z urzędu, a także potencjalnego znaczenia rozstrzygnięcia mającego nastąpić w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym. Ocena hipotetycznego oddziaływania tej ostatniej okoliczności z punktu widzenia postępowania o wznowienie w zakończonej sprawie karnej, będzie jednak możliwa dopiero wtedy, gdy znana będzie ewentualna treść tego orzeczenia.

Nie wykazano również, aby kwestionowane obecnie zarządzenie przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], naruszało powołane przez skarżącego przepisy proceduralne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.